

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت استاد گرامی ببخشید استاد با توجه به بحث برهان حرکت جوهری این نظریه که اگر بتوان با سرعت نور و بیشتر حرکت کرد زمان به عقب برمیگردد آیا توجیهی دارد یا رد می کند؟ مگر میشود قوه هایی که به فعل تبدیل شدند مجدداً به قوه تبدیل شوند؟ یا اینکه قوه ها به فعل تبدیل نمیشوند اما این وقایعی که ما میبینیم در تبدیل قوه به فعل نقشی ندارند که به نظر نادرست می آید. سوال دیگری داشتم آیا این جمله ی بنده درست است یا نه که قوه هایی که به فعلیت رسیدند در زمان پیامبر باعث شد که فیض الهی منجر شود و زمینه برای وجود مبارک حضرت محمد (ص) آماده شود؟ ببخشید استاد من مدتی است دچار ناامیدی شدم (البته مطمئن نیستم ناامیدی است) احساس می کنم تحمل زندگی را ندارم یعنی فکر اینکه چندین سال دیگر زندگی کنم مرا اذیت می کند. مدتی است به خواندن کتاب های معرفتی بی رغبت شدم اصلاً حوصله ی اینکه درس بخوانم یا خرید بروم را ندارم. غم عجیبی دارم واقعا آرزو دارم از این دنیا بروم. البته به خاطر بار گناهانم از مرگ میترسم اما ترجیح میدهم که نباشم و میتوانم خودم را سرگرم کنم اما به نظرم غفلت است. اصلاً به نظرم مسخره هست همه چی لطفاً مرا راهنمایی بفرمایید باتشکر فراوان

متن پاسخ

علیکم السلام، باسمة تعالی چون زمان، ذاتی عالم ماده است و ریشه در حرکت ذاتی عالم دارد، برگشت به عقب برای عالم ماده معنی ندارد و در عالم مجردات است که گذشته و آینده جمع است و می توان در گذشته و آینده حاضر شد. بعید است بتوان بعثت نبی اکرم «صلوٰة الله علیه» را در رابطه با فعلیت یافتن قوه های عالم ماده تفسیر کرد، زیرا هنوز ذات عالم ماده از ماده بودن در نیامده تا از آن جهت در عالم دیگری قرار گیرد. در کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» به خصوص در قسمت دوم کتاب در رابطه با علت بی رغبتی نسبت به مطالعه عریضی مطرح شده و از نظر مشکل روحی شاید ریشه ی فیزیولوژیک داشته باشد و عدم تغذیه ی مناسب و یا عدم ترشح هورمون های لازم در میان باشد، خوب است با روان پزشک موضوع را در میان بگذارید. موفق باشید